

dr hab. Grażyna Dehnel, prof. UEP
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
Instytut Informatyki i Ekonomii Ilościowej
Katedra Statystyki
61-875 Poznań, al. Niepodległości 10

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym

dr. Piotra Sołtyka

Podstawa formalna

Podstawę formalną przygotowania niniejszej recenzji stanowią:

- Pismo prof. dr. hab. Pawła Luli, Prorektora ds. Nauki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 26.06.2023 r. (wraz z załączoną dokumentacją)
- Art. 219-221 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ.U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.)
- Uchwała Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie nr 54/2019 roku z dnia 23.09.2019 (z późn. zm.).

Informacje podstawowe o kandydacie

Dr Piotr Sołtyk ukończył studia magisterskie w 2001 r. uzyskując tytuł magistra inżyniera ekonomii Akademii Rolniczej im. Hugona Koffłataja w Krakowie, na Wydziale Ekonomii w Rzeszowie (obecnie: Wydział Ekonomii Uniwersytetu Rzeszowskiego).

W roku 2004 ukończył studia podyplomowe w zakresie kontroli i audytu wewnętrznego w Lubelskiej Szkole Wyższej im. Króla Władysława Jagiełły oraz zdał państwowy egzamin na audytora wewnętrznego. To umożliwiło podjęcie pracy w Urzędzie Miejskim w Sandomierzu na stanowisku audytora, a następnie kierownika Referatu Kontroli i Audytu Wewnętrznego.

Stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia uzyskał w 2010 r. na Wydziale Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Audyt wewnętrzny jako instrument racjonalizacji gospodarowania środkami publicznymi jednostek samorządu terytorialnego”*. Promotorem pracy doktorskiej był prof. UEK dr hab. Krzysztof Surówka.

Od 2015 r. jest zatrudniony na stanowisku adiunkta pierwotnie w Katedrze Finansów Przedsiębiorstw Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie – zaś od września

2016 r. w Katedrze Finansów Samorządowych, której w 2018 nadano nazwę Katedry Finansów Publicznych.

Habilitant podejmował także współpracę ze Szkołą Wyższą im. Romualda Kudlińskiego w Warszawie – OLYMPUS (lata 2005-2009), z Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (lata 2011-2018, od 2012 r. stanowisko adiunkta) oraz z Uniwersytetem Jagiellońskim (lata 2015–2016).

Od 2004 roku dr P. Sołtyk ma ciągły, bezpośredni kontakt z praktyką zawodową jako pracownik podmiotów realizujących zadania publiczne.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego habilitanta

Jako główne osiągnięcie naukowe dr Piotr Sołtyk wskazał i przedstawił do oceny monografię pt. *„Finanse powiatów ziemskich w polskim systemie budżetowym”*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2022 (278 stron). Recenzentem wydawniczym była prof. dr hab. Krystyna Piotrowska-Marczak oraz dr hab. Marek Leszek Dylewski, prof. WSB. W pracy podjęto problem oceny zmian jakie zaszły na przełomie ostatnich lat w powiatach ziemskich pod względem uwarunkowań finansowych w świetle uregulowań obowiązujących w polskim systemie budżetowym. Problem dochodów lokalnych jednostek samorządu terytorialnego (JST) i dostosowania ich wartości do wydatków potrzebnych na zrealizowanie zadań stanowi przedmiot dyskusji od momentu powołania do życia w Polsce trójszczeblowego samorządu terytorialnego. Nie na wszystkich szczeblach sytuacja finansowa JST jest równie problematyczna. Najwięcej wątpliwości i trudności do przewyciężenia pojawia się na poziomie powiatów, a w szczególności ziemskich, jako że grodzkie, co prawda realizują zwiększony zakres zadań, jednakże mają dochody na zdecydowanie wyższym poziomie - do ich budżetów wpływają bowiem środki zarówno z puli gminnej, jak i powiatowej. Zachodzi zatem potrzeba zwrócenia uwagi na niekorzystną sytuację powiatów ziemskich. Śledząc literaturę przedmiotu można dostrzec, że liczba publikacji naukowo-badawczych dotyczących finansów lokalnego szczebla samorządu terytorialnego jest niewielka, zaś powiaty ziemskie w kontekście ich dochodów i wydatków szczególnie rzadko są przedmiotem rozważań i analiz. Myślę, że recenzowaną monografię można uznać za próbę uzupełnienia tej luki.

Oceniając zatem wartość pracy z punktu widzenia podjętej problematyki badawczej stwierdzam, że wybór tematu opracowania zarówno z ekonomicznego, jak i poznawczego punktu widzenia jest trafny i uzasadniony.

Monografia składa się ze *Wstępu*, sześciu rozdziałów oraz *Zakończenia*. Na końcu pracy zamieszczono *Bibliografię*, *Aneks statystyczny* oraz *Spis rysunków i tabel*. Struktura pracy przyjęła formę klasycznego opracowania naukowego. Jej charakter niesie za sobą przede wszystkim wymiar poznawczy.

We *Wstępie* przedstawiono cel pracy, który obejmuje charakterystykę i analizę systemu finansowego powiatów ziemskich w obliczu zachodzących zmian prawnofinansowych, ekonomicznych oraz próbę określenia kierunków jego dalszego rozwoju. Cel główny doprecyzowują cztery cele szczegółowe. W dalszej części przedstawiono główną hipotezę pracy, która w mojej ocenie jest ona zbyt ogólna, a sposób jej sformułowania podlega dyskusji. Pojawia się bowiem wątpliwość czy to, że „kondycja finansowa powiatów ziemskich jest uwarunkowana wieloma czynnikami ... jest argumentem przemawiającym za koniecznością przeprowadzenia diagnozy i wypracowania na nowo koncepcji zreformowania tego szczebla samorządu terytorialnego w Polsce”? Dalej Autor wskazuje, że „osiągnięcie założonego celu opracowania wymagało przyjęcia czterech hipotez szczegółowych”. Ich treść z pewnością precyzyjniej określa kierunek badania (w porównaniu do głównej hipotezy), należy jednak zauważyć, że hipotezy szczegółowe, odwołują się w zasadzie głównie do treści rozdziału szóstego, stanowiącego ostatnią część pracy – w niewielkim stopniu korespondują z resztą rozdziałów. Jaki jest zatem związek pomiędzy tak postawionymi hipotezami, a przedstawionymi wcześniej szczegółowymi celami badawczymi. Czy zakreślone w pracy w formie celów problemy badawcze nie powinny nawiązywać do postawionych hipotez? Czy określając strukturę pracy nie należałoby zatem nieco inaczej rozłożyć akcenty badawcze, zwłaszcza w części dotyczącej hipotez? Inne moje wątpliwości odnoszące się do tego fragmentu pracy przedstawiłam w dalszej części recenzji.

Struktura opracowania podporządkowana jest realizacji celów szczegółowych. Rozdział pierwszy jest rozdziałem wprowadzającym. Poświęcono go tematyce lokalnego samorządu terytorialnego biorąc powiat jako główny podmiot rozważań. W pierwszej części przybliżono istotę, zadania i ustrój samorządu powiatowego oraz jego współczesne formy organizacyjne. Habilitant słusznie dostrzega, że właściwe zarządzanie finansami publicznymi nie może się odbywać bez wnikliwej kontroli i niezależnej oceny podejmowanych decyzji zarządczych. Stąd też druga część rozdziału poświęcona jest problematyce sprawowania nadzoru nad

działalnością powiatów w świetle aktualnych rozwiązań legislacyjnych. Scharakteryzowano tu również podmioty odgrywające istotną rolę w ewaluacji działalności oraz kontroli finansów powiatów ziemskich.

Rozdział drugi stanowi niejako dopełnienie wcześniej przedstawionych treści. Opisano w nim bowiem system powiatów, ale od strony prawno-finansowej. Pierwszy podrozdział poświęcono zapisom w Konstytucji RP dedykowanym finansom samorządu powiatowego. W dalszej części rozdziału przedstawiono charakterystykę zasad budżetowych w gospodarce finansowej powiatów ziemskich oraz reguły optymalnego zarządzania środkami publicznymi samorządu powiatowego. Wskazano również na podstawowe reguły mające bezpośredni wpływ na skuteczne i efektywne zarządzanie publicznym zasobem finansowym. Zwrócono uwagę na pozycję budżetu samorządu powiatowego jako fundamentalnego narzędzia realizacji założeń polityki terenowej. Autor słusznie podkreśla jak ważną rolę we właściwym funkcjonowaniu powiatowego samorządu odgrywa niezmiennosc przepisów prawnych normujących działanie gospodarki finansowej powiatów. Całą ostatnią część rozdziału poświęcono ocenie procesu zarządzania finansami powiatu w świetle takich instrumentów jak wieloletnia prognoza finansowa oraz budżet powiatu, odwołując się do obowiązujących aktów prawnych, orzeczeń sądów i organów nadzoru nad finansami powiatów.

Rozdział trzeci poświęcono w całości problematyce dochodów budżetowych powiatów ziemskich. Opisano w nim ich istotę, znaczenie oraz podział. Przeprowadzono syntetyczną analizę struktury dochodów powiatów w poszczególnych województwach w latach 2003-2019. W analizie tej ograniczono się jednak jedynie do wartości globalnych badanej zmiennej, pomijając podejście wazone (np. w przeliczeniu na mieszkańca).

W dalszej części rozdziału scharakteryzowano rodzaje dochodów powiatów. Poddano ocenie samodzielność finansową powiatów w sferze dochodów w kontekście wykonywanych zadań publicznych. Opisano znaczenie zewnętrznych transferów finansowych takich jak subwencje oraz dotacje w gospodarce budżetowej powiatów. Ostatnia część rozdziału (3.5) poświęcona jest ocenie zmian w strukturze dochodów powiatów ziemskich w kolejnych latach objętych analizą. Rozdział kończy syntetyczne podsumowanie. Uwagi i komentarze, które nasunęły mi się podczas jego lektury po części dotyczą również kolejnych rozdziałów, stąd też przedstawie je wszystkie łącznie, w dalszej części recenzji.

Rozdział czwarty dotyczy wydatków budżetu samorządu powiatowego. Pierwsza jego część zawiera informacje na temat istoty, cech i motywów ponoszenia wydatków przez powiaty. W

rozdziale podniesiono znaczenie systematyzacji wydatków w zarządzaniu finansami. Autor ponadto zwraca uwagę na problem gospodarowania wydatkami publicznymi w świetle ryzyka naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Rozdział kończy ocena zmian w strukturze wydatków powiatów ziemskich w kolejnych latach objętych analizą.

Rozdział piąty poświęcono omówieniu zagadnień dotyczących zadłużenia powiatów ziemskich. Przeanalizowano w nim źródła równoważenia budżetu samorządu powiatowego w kontekście rozwiązań prawnych, poruszono problematykę zadłużenia powiatów ziemskich w kontekście realizacji zadań publicznych, przedstawiono mierniki wykorzystywane przez decydentów do oceny poziomu zadłużenia powiatów. Omawiając zagadnienia związane z oceną wyniku budżetu wskazano na ważny wniosek mówiący o tym, że zarówno nadwyżki, jak i deficyty budżetu nie powinny być oceniane w sposób bezwzględny, a poprzez pryzmat jakości wykonanych zadań.

W ostatnim, szóstym rozdziale pracy przedstawiono propozycję zastosowania liniowego modelu efektów mieszanych do oceny relacji pomiędzy wybranymi zmiennymi wpływającymi na poziom dochodów powiatów ziemskich. Weryfikacji poddano zależność pomiędzy poziomem dochodów z udziału PIT i CIT w kontekście migracji ludności w powiatach. Przeanalizowano związek poziomu nadwyżki operacyjnej budżetu powiatów z finansowymi transferami zewnętrznymi z budżetu państwa. Podjęto próbę określenia znaczenia w budżecie powiatów takich zmiennych jak wynagrodzenia brutto mieszkańców oraz PKB w województwach. Ostatnia część rozdziału dotyczy wpływu poziomu nakładów inwestycyjnych, z uwzględnieniem nakładów na ochronę środowiska i gospodarkę wodną, na poziom nadwyżki operacyjnej budżetu. Oceny jakości predykcji zaproponowanych modeli dokonano stosując walidację krzyżową będącą wariantem metody *leave-one-out cross-validation*. Oparto się na porównaniu otrzymanych wartości miary MAE z odchyleniem standardowym zmiennej objaśnianej.

W *Zakończeniu* monografii Autor ocenia stopień weryfikacji postawionych hipotez, wskazuje na kierunki dalszych badań oraz potrzebę dyskusji, identyfikuje obszary systemu finansowania powiatów ziemskich wymagające zmian. Podkreśla wadliwość i niedopracowanie obecnie obowiązujących rozwiązań prawnych – zwłaszcza jeśli chodzi o problematykę dochodów, zwraca uwagę na kwestie samodzielności finansowej lokalnych jednostek terytorialnych.

Moje uwagi dotyczące monografii, poza zgłoszonymi już powyżej w treści recenzji, są następujące:

- wątpliwości dotyczące hipotez oraz sposobu ich weryfikacji:

- w komentarzu do części badania, która dotyczyła hipotezy drugiej interpretując wartości współczynników korelacji pomyłono kierunek z siłą zależności (pkt 6.4., s.227 – „...wartość współczynnika Pearsona przybierała wartości ujemne. Oznacza to, że nie zachodzi istotna statystycznie korelacja. Tylko w nielicznych okresach, ..., współczynnik Pearsona miał wartość dodatnią, co oznacza, że zachodziła istotna statystycznie korelacja pomiędzy poziomem nadwyżki operacyjnej a subwencją ogólną.”, s. 228 „zarówno współczynnik korelacji Pearsona, jak i współczynnik Spearmana wykazywały wartość dodatnią, co świadczy o istnieniu współzależności między badanymi zmiennymi”
- hipoteza trzecia głosi, że: „*Na kształt wyniku operacyjnego budżetów powiatów mają wpływ ich uwarunkowania ekonomiczne, w szczególności PKB województwa oraz wynagrodzenie brutto mieszkańców powiatów*”. Moim zdaniem za zależność wyniku niejako z ustawy o finansach publicznych. Ponadto sposób weryfikacji tej hipotezy nie jest precyzyjny. W *Zakończeniu* odnosząc się do niej Autor stwierdza: „Weryfikacja trzeciej hipotezy badawczej dowiodła, że wzrost wskaźnika PKB o 1% w województwie przekłada się na wzrost wyniku operacyjnego budżetu powiatu o ok. 307 549 zł. Przyrost liczby ludności podobnie wpływa na zwiększenie wyniku operacyjnego budżetu – średnio o 15,5 zł na jednego nowego mieszkańca danego powiatu.” Brakuje bezpośredniego nawiązania do całej treści hipotezy.
- hipoteza czwarta zakłada, że nakłady finansowe powiatów na zadania inwestycyjne z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki wodnej, „*są dalece niewystarczające*”, zaś komentarz Autora dotyczący weryfikacji tej hipotezy zamieszczony w *Zakończeniu* jest następujący „Ostatnia, czwarta hipoteza... została potwierdzona. Wyniki modelu dotyczące efektów stałych wskazują na wzrost wartości wyniku bieżącego projektów UE wraz ze wzrostem nakładów na ochronę środowiska.” Jak zatem ma się do tej weryfikacji stwierdzenie „*dalece niewystarczające*”.
  - w rozprawie pojawiają się sformułowania takie jak np. „z przeglądu opracowań naukowych i innych publikacji wynika, że ...” (np. s. 39, 62, 97, 134, 190) – brakuje jednak powołań na konkretną literaturę,
  - w rozdziale 3 („*Zróżnicowanie dochodów...*”) i 4 („*Wydatki budżetu ...*”) ocena kurtozy oraz skośności rozkładów tak dochodów, jak i wydatków powinna być poprzedzona opisem miar, którymi się posłużono (należało co najmniej przedstawić wzory, zakresy wartości),

- struktura dochodów oraz wydatków w przekroju województw i dla poszczególnych lat badanego okresu prezentowana jest jedynie w wartościach względnych (%) (bezwzględne wartości podawane są jedynie łącznie, dla całego badanego okresu w przekroju województw) – to ogranicza analizę, ocenę dynamiki.

- s. 68 – zdanie „*W ujęciu ekonomicznym najbardziej optymalnym rozwiązaniem winno być to, w którym dochody własne stanowią podstawową część dochodów powiatów*” należałoby przerehabilitować,

- lekturę podrozdziałów 3.5. i 4.4. utrudnia częsty brak powołań na numery tablic, których dotyczy komentarz; rysunki są słabo czytelne ze względu na prezentację wielu linii w odcieniach szarości (ta uwaga dotyczy również rozdziału 5), na rysunkach 26-28 s. 219-220, błędnie opisano oś rzędnych (rozdział 6).

- s. 75 - oceniając zróżnicowanie dochodów powiatów w przekroju województw w latach 2003-2019 brano pod uwagę wartości odchylenia standardowego – chyba bardziej odpowiednią miarą porównania byłby współczynnik zmienności (V_s) odnoszący zmienność do wartości przeciętnej, poza tym cała analiza struktury dochodów powiatów prowadzona jest, jak myślę, na podstawie wartości globalnych, stąd niektóre wnioski daje się łatwo przewidywać, np. „*Równie niskie dochody odnotowano w powiatach położonych w województwie opolskim. Najwyższe zaś – w powiatach województw mazowieckiego oraz wielkopolskiego. Z uzyskanych danych wyraźnie wynika, że pomiędzy poszczególnymi powiatami istnieje wyraźna dysproporcja gromadzonych dochodów*” (s. 76). Czy nie warto byłoby uwzględnić też podejście wazone, w przeliczeniu na liczbę mieszkańców?

- w treści zamieszczana jest wątpliwa interpretację wyników analizy struktury zarówno dochodów, jak i wydatków, np.: „*Wysokie wartości kurtozy wskazują na niską koncentrację wyników wokół średniej.*” , „*Zdecydowana większość rozkładów dotacji na zadania w latach 2003–2019 dla powiatów miała ujemną skośność i kurtozę. Wskazuje to, że na przestrzeni lat większość wyników odstających od średniej była wynikami niskimi i generalnie wyniki były zbliżone do średniej*” (s.92), czy „*Wartości skośności i kurtozy nie przekraczają 2. Oznacza to, że rozkład wydatków bieżących na przestrzeni badanych lat można uznać za normalny.*” (s.138).

Podsumowując uważam, że monografia pt. „*Finanse powiatów ziemskich w polskim systemie budżetowym*” wskazana przez dr. Piotra Sołtyka jako istotne osiągnięcie naukowe zawiera oryginalną propozycję rozwiązania metodycznego w obszarze finansów powiatów ziemskich.

Odwołuje się ono do znanych metod analizy wielowymiarowej, jednak prezentuje autorski model badania relacji pomiędzy wybranymi zmiennymi ważnymi z punktu widzenia dochodów JST.

Praca ponadto systematyzuje wiedzę o strukturze i funkcjonowaniu powiatów ziemskich w przestrzeni polskiej administracji publicznej uwzględniając szeroko rozumiany wymiar prawno-finansowy.

Pomimo zgłoszonych powyżej uwag przedstawioną monografię oceniam pozytywnie.

Ocena dorobku publikacyjnego

Dorobek naukowo-badawczy i publikacyjny dr. P. Sołtyka jest ilościowo dość liczny - obejmuje łącznie 119 prac naukowych i popularnonaukowych. Dotyczą one w głównej mierze obszaru finansów publicznych oraz finansów samorządowych.

Od momentu uzyskania stopnia doktora Habilitant opublikował 112 pozycji. Składa się na niego m.in. autorstwo 3 i współautorstwo 4 monografii, 23 samodzielne napisane rozdziały w monografiach naukowych – w tym 2 w języku angielskim, 40 artykułów naukowych (2 we współautorstwie) – w tym 9 w języku angielskim.

Pod względem wartościowym, biorąc także pod uwagę liczbę cytowań, należy ocenić dorobek jako dość przeciętny. Warto jednak podkreślić, że obszar zainteresowań Habilitanta dotyczy specyfiki systemu uwarunkowań finansowo-prawnych obowiązujących w naszym kraju.

Końcowa ocena dorobku publikacyjnego stanowiącego podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest pozytywna.

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego, w tym współpracy z ośrodkami naukowymi

Dr Piotr Sołtyk brał udział w realizacji 4 projektów badawczych prowadzonych w ramach badań statutowych UEK.

W latach 2016–2020 (we współpracy z Fundacją Instytutu Studiów Wschodnich w Warszawie oraz ze specjalistami Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi) brał udział w projektach, których celem było przygotowanie publikacji *Ranking finansów samorządu terytorialnego w Polsce* (edycje: 2016, 2018 i 2019). Efekty prac prezentowane były na corocznych Międzynarodowych Kongresach Samorządu Terytorialnego w Krakowie.

Habilitant uczestniczył ponadto w projekcie naukowym organizowanym przez Centrum Polityk Publicznych UEK – efektem jest publikacja *„Skutki w dochodach i wydatkach jednostek samorządu terytorialnego będące następstwem wprowadzenia stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2”* zawierająca propozycje zmian w przepisach ustawy o finansach publicznych i o dochodach JST.

Dr P. Sołtyk współpracował z pracownikami naukowymi z innych ośrodków badawczo-naukowych w Polsce (UE we Wrocławiu, Uniwersytet Zielonogórski, SGH, Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie). Współpraca ta zaowocowała wydaniem trzech monografii naukowych (w dwóch z nich pełnił funkcję koordynatora naukowego).

Dr P. Sołtyk od 2019 r. współpracuje z National University of Ostroh Academy – Faculty of Economics w obszarze funkcjonowania systemów finansowych oraz publicznej kontroli i audytu wewnętrznego w krajach UE.

W latach 2013–2022 uczestniczył w 33 konferencjach, w tym 22 krajowych oraz 11 międzynarodowych.

Dr Piotr Sołtyk nie kierował, ani nie brał udziału w realizacji żadnego projektu NCN.

Ocena dorobku popularyzatorskiego, dydaktycznego oraz organizacyjnego

W ramach działalności popularyzatorskiej dr. P. Sołtyka można wskazać m.in. współpracę z wydawnictwem Taxpress (Warszawa), redakcją „Dziennika Gazety Prawnej”, redakcją miesięcznika „Finanse Publiczne” (Wrocław) oraz redakcją „Pisma Samorządu Terytorialnego Wspólnota” (Warszawa).

Ponadto od 2018 r. dr P. Sołtyk jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Księgowych w Polsce – Oddziału w Krakowie, a od 2019 r. – członkiem zwyczajnym międzynarodowej organizacji naukowej World Economic Association.

Pozytywnie oceniam działalność dydaktyczną dr. P. Sołtyka. Prowadzi On zajęcia z kilkunastu przedmiotów, pełnił rolę promotora prac licencjackich oraz magisterskich. Jest autorem wielu publikacji o charakterze dydaktycznym. W opinii studentów jest wyróżniającym się dydaktykiem.

Pozytywnie oceniam także działalność organizacyjną Habilitanta. Aktywnie uczestniczy w pracach na rzecz Uczelni, Wydziału, Katedry. W latach 2011-2017 pełnił funkcję redaktora tematycznego kwartalnika naukowego *„Przegląd Prawno-Ekonomiczny”* (ISSN 1898-2166).

Dorobek i działalność dr. P. Sołtyka została nagrodzona Medalem KEN oraz dwiema Nagrodami Rektora UEK za indywidualne osiągnięcia naukowe.

Na podkreślenie zasługuje również współpraca Habilitanta z sektorem gospodarczym i administracją publiczną. W ramach aktywności m.in. pełnił rolę audytora zewnętrznego w urzędach miasta i gmin, jest Prezesem PGKiM w Sandomierzu Sp. z o.o.

Ocena końcowa

Stwierdzam, że monografia dr. P. Sołtyka pt. *„Finanse powiatów ziemskich w polskim systemie budżetowym”* stanowi znaczny wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny *ekonomia i finanse*. Monografia, jak również pozostała aktywność naukowa w mojej ocenie spełniają warunki ustawowe nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie *ekonomia i finanse*. Uważam tym samym, że Pan dr Piotr Sołtyk może być dopuszczony do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Poznań, 30 sierpnia 2023 r.

